

om på det her område for at sikre, at man kan komme ud på arbejdspladserne, og så modarbejder Det Radikale Venstre det gang efter gang efter gang.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nej, jeg tror ikke, vi modarbejder målene. Det er midlerne, vi diskuterer i dag. Vi er meget enige i, at det skal kunne betale sig at arbejde, og vi er også enige i, at der skal være nogle forskellige incitamentter til det, og at der skal være nogle metoder.

Metoderne er jo fremlagt i mange andre forslag end lige konkret i starthjælpen. Også her sidst er regeringen jo kommet med en hel lille pjece om det, »Ny chance til alle«, som vi nu skal til at forhandle, og der spiller starthjælpen jo ikke nogen stor rolle. Der er det mange andre modeller, man taler om netop der, hvor man kan snakke om integration.

Det, jeg også godt vil spørge ministeren om, er, om han ikke godt vil bekræfte, at bare det, at én i et ægtepar på starthjælp får et arbejde, betyder, at så ryger begge to ud af starthjælpen. Så når man her siger, at der er 36 pct., der er gået ud af starthjælpen, så er det ikke, fordi der er 36 pct., der er kommet i arbejde. Vi ved faktisk ikke, hvor mange af dem der er blevet til hjemmegående husmødre. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men det er jo et generelt problem med kontanthjælpen, at man modregner. Når den ene får arbejde, så modregnes der i den andens indkomst, og da det her jo er en kontanthjælpsydelse, ja, så er der jo sådan set ikke noget mærkeligt i det.

Jeg vil bare gerne have lov at sige, at forudsætningen for regeringens integrationspakke naturligvis er, at denne her starthjælp fortsætter, og at de partier, der indgår i et forlig omkring integration, naturligvis også vil skulle erkende, at starthjælpen er en del, der er kommet for at blive, så enkelt er det. Det her er jo ikke et forslag, vi opgiver.

Så jeg tror, at de partier, der vil være med til at diskutere integrationspakken, jo må være indstillet på, at det her er et af de vilkår, der står fast i de forhandlinger, og som er en forudsætning for de yderligere tiltag, vi vil tage.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er en meget interessant præmis. Det er i hvert fald ikke en præmis, der blev præsenteret på sonderingsmødet af integrationsministeren. Det er heller ikke en præmis, jeg har hørt Venstres integrationsordfører udtale særlig tydeligt i hvert fald, så det bliver da overraskende, hvis det skal være en præmis på forhånd, at det er med bundne hænder, man går til en forhandling, man selv inviterer til. Det har vi så prøvet før.

Men jeg synes alligevel ikke, at det skal friholde ministeren for at svare på mit spørgsmål. Selvfølgelig skal det kunne betale sig at arbejde, selvfølgelig skal man ikke have offentlige ydelser, hvis man kan forsørge sig selv, men jeg spurgte faktisk, om ministeren har et bud på, hvor mange der blev til hjemmegående husmødre eller kom i arbejde. Netop beskæftigelsesministeren er jo den eneste minister, der har taget ordet job i sin mund, når der refereres til undersøgelsen. Alle andre har bare sagt, at de er kommet på selvforsørgelse. Men når beskæftigelsesministeren tager ordet job i sin mund, så må det være lig med arbejde, og derfor spørger jeg, om alle 36 pct. har fået arbejde.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er formentlig nogle, der ikke har fået arbejde, og som har fået modregnet deres ydelse. Der er formodentlig nogle, der er kommet i uddannelse, og der er formodentlig nogle, der er kommet i arbejde.

Jeg synes bare, at man jo grundlæggende må sige, at det er logik, at når man laver et system, hvor det kan betale sig at arbejde, ja, så kommer der flere i arbejde, frem for når man har et system, hvor det ikke kan betale sig. Og må jeg så godt lige sige, at denne her starthjælp jo altså hører under beskæftigelsesministerens område, og der er ingen tanker om at lave den om.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Lad os prøve at blive i ministerens logik. Jeg synes, at det er al ære værd, at man kan have en politisk holdning, der siger, at der er en logik i, at når man får færre penge at leve for, så bliver ens ønsker og ens motivation til at komme i arbejde større. Det er en logik, man kan have.